

Diumenge XXVIII durant l'any – B

EVANGELI

+ Marc 10, 17-30

Quan es posava en camí, un home s'acostà corrent, s'agenollà davant de Jesús i li preguntà:

--Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

--Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els manaments: No matis, no cometis adulteri, no robis, no acuis ningú falsament, no facis cap frau, honra el pare i la mare.

Ell li va dir:

--Mestre, tot això ho he complert des de jove.

Jesús se'l mirà i el va estimar. Li digué:

--Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

En sentir aquestes paraules, aquell home va quedar abatut i se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns.

Lavors Jesús mirà al seu voltant i digué als seus deixebles:

--Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu!

Els deixebles, en sentir aquestes paraules, quedaren molt sorpresos. Però Jesús els tornà a dir:

--Fillls meus, que n'és, de difícil, entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

Els quedaren encara més desconcertats, i es deien els uns als altres:

--Si és així, qui pot salvar-se?

Jesús se'ls mirà i digué:

--Als homes els és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot.

Lavors Pere li va dir:

--Mira, nosaltres ho hem deixat tot i t'hem seguit.

Jesús digué:

--Us ho asseguro: tothom qui per mi i per l'evangeli hagi deixat casa, germans, germanes, mare, pare, fills o camps, rebrà, ja en el temps present, cent vegades més de cases, germans, germanes, mares, fills, camps, i també persecucions, i, en el món futur, la vida eterna.

Paraula de Déu.

HOMILIA

11-10-2015

NOMÉS ENS FALTA UNA COSA

L'episodi està narrat amb intensitat especial. Jesús es posa en camí cap a Jerusalem, però abans que s'allunyi d'aquell lloc, arriba «corrent» un desconegut que «s'agenolla» davant seu per retenir-lo. Necessita urgentment Jesús.

No és un malalt que demana curació. No és un leprós que, de terra estant, implora compassió. La seva petició és d'un altre ordre. El que ell cerca en aquell mestre bo és llum per orientar la seva vida: «Què haig de fer per a posseir la vida eterna?». No és una qüestió teòrica, sinó existencial. No parla en general; vol saber què ha de fer ell personalment.

Primer de tot, Jesús li recorda que «de bo, només n'hi ha un, que és Déu». Abans de plantejar-nos què cal «fer», hem de saber que vivim davant d'un Déu Bo com ningú: en la seva bondat insondable hem de recolzar-hi la nostra vida. Després, li recorda «els manaments» d'aquest Déu Bo. Segons la tradició bíblica, aquest és el camí per a la vida eterna.

La resposta de l'home és admirable. Tot això ho ha complert des de petit, però sent dins seu una aspiració més profunda. Està buscant alguna cosa més. «Jesús se'l mirà i el va estimar». La seva mirada està ja expressant la relació personal i intensa que vol establir amb ell.

Jesús entén molt bé la seva insatisfacció: «Només et falta una cosa». Seguint aquesta lògica de «fer» allò que està manat per a «posseir» la vida eterna, encara que visqui de manera irreprotxable, no quedarà plenament satisfet. En l'ésser humà hi ha una aspiració més profunda.

Per això, Jesús el convida a orientar la seva vida des d'una lògica nova. El primer és no viure agafat a les seves possessions: «ven tot el que tens». El segon, ajudar els pobres: «dóna'ls els teus diners». Finalment, «vine i segueix-me». Els dos podran recórrer junts el camí cap al Regne de Déu.

L'home s'aixeca i s'allunya de Jesús. Oblida la seva mirada afectuosa i se'n va trist. Sap que mai podrà conèixer l'alegria i la llibertat dels qui segueixen Jesús. Marc ens explica que «tenia molts béns».

- No és aquesta la nostra experiència de cristians satisfets dels països rics?
- No vivim atrapats pel benestar material?
- No li falta a la nostra religió l'amor pràctic als pobres?
- No ens falta l'alegria i llibertat dels seguidors de Jesús?

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

14-10-2012

AMB JESÚS ENMIG DE LA CRISI

Abans que es posi en camí, un desconegut s'acosta a Jesús corrent. Pel que sembla, té pressa per resoldre el seu problema: "Què haig de fer per a posseir la vida eterna?". No li preocupen els problemes d'aquesta vida. És ric. Tot ho té resolt.

Jesús el posa davant la Llei de Moisès. Curiosament, no li recorda els deu manaments, sinó només els que prohibeixen actuar per ganances. El jove és un home bo, observant fidel de la religió jueva: *"Tot això ho he complert des de jove"*.

Jesús se'l queda mirant amb afecte. És admirable la vida d'una persona que no ha fet mal a ningú. Jesús el vol atreure ara perquè col·labori amb ell en el seu projecte de fer un món més humà, i li fa una proposta sorprenent: *"Només et falta una cosa: vés, ven tot el que tens i dóna-ho als pobres... Després vine i segueix-me"*. El ric posseeix moltes coses, però li falta l'única cosa que permet seguir Jesús de debò. És bo, però viu aferrat als seus diners. Jesús li demana que renunciï a la seva riquesa i la posi al servei dels pobres. Només compartint el seu amb els necessitats, podrà seguir Jesús col·laborant en el seu projecte.

El jove se sent incapaç. Necessita benestar. No té forces per viure sense la seva riquesa. Els seus diners estan per sobre de tot. Renuncia a seguir Jesús. Havia vingut corrent entusiasmada cap a ell. Ara s'allunya trist. No coneixerà mai l'alegria de col·laborar amb Jesús.

La crisi econòmica ens està convidant als seguidors de Jesús a donar passos cap a una vida més sòbria, per compartir amb els necessitats el que tenim i senzillament no necessitem per viure amb dignitat. Hem de fer-nos preguntes molt concretes si volem seguir Jesús en aquests moments.

El primer és revisar la nostra relació amb els diners: Què fer amb els nostres diners? Per a què estalviar? En què invertir? Amb qui compartir el que no necessitem? Després revisar el nostre consum per fer-lo més responsable i menys compulsiu i superflu: Què comprem? On comprem? Per a què comprem? A qui podem ajudar a comprar el que necessiten?

Són preguntes que ens hem de fer en el fons de la nostra consciència i també en les nostres famílies, comunitats cristianes i institucions d'Església. No farem gestos heroics, però si donem petits passos en aquesta direcció, coneixerem l'alegria de seguir Jesús contribuint a fer la crisi d'alguns una mica més humana i suportable. Si no és així, ens sentirem bons cristians, però a la nostra religió li faltarà alegria.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>